

Laidiens: 10.10.2006., Nr. 161

Ministru kabineta noteikumi Nr.801

Rīgā 2006.gada 26.septembrī (prot. Nr.49 37.§)

Noteikumi par sēra satura ierobežošanu atsevišķiem šķidrās degvielas veidiem

Izdoti saskaņā ar likuma "Par piesārņojumu"

11.panta otrās daļas 1., 14., 15. un 16.punktu un

likuma "Par atbilstības novērtēšanu" 7.panta pirmo un otro daļu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka:

1.1. kārtību, kādā novērš, ierobežo un kontrolē sēra dioksīda emisiju no stacionārajiem piesārņojuma avotiem;

1.2. šķidrās degvielas veidus ar paaugstinātu sēra saturu, kurus aizliegts izlaist brīvam apgrozījumam vai realizēt;

1.3. vides kvalitātes normatīvus iekārtām un noteikta veida kuģošanas līdzekļiem, kuri izmanto sēru saturošu šķidro degvielu;

1.4. izmēģinājumu un inovatīvo emisijas samazināšanas tehnoloģiju izmantošanu kuģošanas līdzekļos;

1.5. institūciju, kura veic degvielas (tajā skaitā flotes degvielas) tirgus uzraudzību, kā arī šo noteikumu uzraudzības mehānismu.

2. Noteikumos lietotie termini:

2.1. pasažieru kuģis - kuģis, kas pārvadā vairāk nekā 12pasažierus (ikvienu personu, izņemot kuģa kapteini, kuģa apkalpes locekļus vai citas personas, kuras ir nodarbinātas vai pieņemtas darbā uz kuģa šī kuģa vajadzībām, un bērnus, kuri nav sasnieguši gada vecumu);

2.2. regulāri pārvadājumi - pasažieru kuģu pārvadājumi, kas nodrošina satiksmi starp divām vai vairākām ostām, vai jūras reisi, kas sākas un beidzas vienā un tajā pašā ostā, bez pieturvietām, ja minētie pārvadājumi un reisi notiek:

2.2.1. saskaņā ar publiski pieejamu kustības sarakstu;

2.2.2. bieži un regulāri, veidojot konkrētu grafiku;

2.3. kuģis piestātnē - ostā droši noenkurots vai pietauvots kuģis, kamēr tajā tiek iekrauta vai izkrauta krava vai tas tiek izmantots par viesnīcu, ietverot laiku, kas nav saistīts ar kravas operācijām (iekraušanu un izkraušanu);

2.4. iekšējo ūdensceļu kuģis - kuģis, kas paredzēts izmantošanai iekšējos ūdeņos un kura pilna kravnesība ir 15 tonnu vai vairāk, kuģis, kurš nav paredzēts kravu pārvadāšanai un kura ūdensizspāids ir 15 kubikmetru vai vairāk, kā arī velkonis vai stūmējvelkonis, ieskaitot tos, kuru ūdensizspāids ir mazāks par 15kubikmetriem, ja tie ir būvēti tā, lai vilktu, stumtu vai pārvietotu ar bortiem sakabinātus kuģus, izņemot:

2.4.1. pasažieru kuģus;

2.4.2. prāmjus;

2.4.3. peldošas iekārtas;

2.4.4. peldošas konstrukcijas un peldošas sistēmas (tajā skaitā tās, ko pārvieto no vienas vietas uz citu);

2.4.5. atpūtas kuģus;

2.4.6. valsts dienestā nodarbinātus kuģus (arī ugunsdzēsības un glābšanas dienesta kuģus un kuģus, ko izmanto militārajā dienestā);

2.4.7. jūras kuģus, arī jūras velkoņus un stūmējvelkoņus, kas darbojas plūdmaiņu ūdeņos vai īslaicīgi iekšējos ūdensceļos, ja tiem ir derīgs kuģa sertifikāts;

2.4.8. velkoņus un stūmējvelkoņus, kuru ūdensizspāids ir mazāks par 15kubikmetriem un kuri ir būvēti, lai vilktu, stumtu vai pārvietotu tikai tādus kuģus, kuru ūdensizspāids ir mazāks par 15 kubikmetriem;

2.5. emisijas samazināšanas tehnoloģija - izplūdes gāzu attīrīšanas sistēma vai jebkura cita tehnoloģiska metode, kas ir pārbaudāma un īstenojama;

2.6. karakuģis - kuģis, kas pieder valsts bruņotajiem spēkiem un kam ir ārējas atšķirības zīmes, kuras identificē šādu kuģi pēc tā valstiskās piederības. Šāds kuģis ir virsnieka vadībā, kurš ir attiecīgās valsts dienestā, virsnieka vārds norādīts atbilstošā militārā dienesta sarakstā, un kuģa komanda pakļauta regulārai bruņoto spēku disciplīnai.

3. Noteikumi attiecas uz šādiem šķidrās degvielas veidiem:

3.1. degvieleļļu - no naftas produktiem iegūtu šķidro degvielu (izņemot flotes degvielu), uz kuru attiecināmi Kombinētās nomenklatūras kodi no 27101951 līdz 27101969, kā arī no naftas produktiem iegūtu visu veidu šķidro degvielu (izņemot dīzeļdegvielu (gāzeļļu), flotes dīzeļdegvielu un flotes gāzeļļu), kas pēc destilācijas rādītājiem ietilpst degvieleļļu grupā, ko izmanto par kurināmo un kas 250°C pārtvaicējas mazāk par 65 tilpuma procentiem, ieskaitot zudumus. Destilācijas rādītājus nosaka atbilstoši Amerikas Testēšanas un materiālu biedrības 1976.gada

izdevuma naftas produktu un smērvielu kvalitātes standartiem un tehniskajiem noteikumiem (turpmāk - ASTM D86 metode). Ja destilācijas rādītājus nevar noteikt ar ASTM D86 metodi, naftas produkts tiek klasificēts tāpat kā degviellejla;

3.2. dīzeļdegvielu (gāzeļļu) - no naftas produktiem iegūtu šķidro degvielu (izņemot flotes degvielu), uz kuru attiecināmi Kombinētās nomenklatūras kodi 27101925, 27101929 vai 27101945, vai 27101949, kā arī no naftas produktiem iegūtu visu veidu šķidro degvielu (izņemot flotes degvielu), kas 250°C temperatūrā pārtvaicējas mazāk par 65 tilpuma procentiem, ieskaitot zudumus, bet 350°C temperatūrā - vismaz par 85 tilpuma procentiem, ieskaitot zudumus. Destilācijas rādītājus nosaka ar ASTM D86 metodi;

3.3. flotes degvielu - no naftas produktiem iegūtu šķidro degvielu, kas paredzēta izmantošanai vai ko izmanto kuģošanas līdzekļos, ieskaitot tās degvielas, kas noteiktas standartā LVS ISO 8217:2006 "Naftas produkti - Degvielas (klase F) - Flotes degvielu specifikācijas";

3.4. flotes dīzeļdegvielu - visu veidu flotes degvielu, ja tās viskozitāte vai blīvums atbilst šo noteikumu 1.pielikumā noteiktajām DMB un DMC degvielas kategorijas prasībām;

3.5. flotes gāzeļļu - visu veidu flotes degvielu, ja tās viskozitāte vai blīvums atbilst šo noteikumu 1.pielikumā noteiktajām DMX un DMA degvielas kategorijas prasībām.

4. Noteikumi neattiecas uz:

4.1. dīzeļdegvielu, kas noteikta normatīvajos aktos, kuri reglamentē benzīna un dīzeļdegvielas atbilstības novērtēšanu;

4.2. degvielu, ko lieto satiksmē neizmantojamo pārvietojamo mehānismu un lauksaimniecības traktoru iekšdedzes dzinējos;

4.3. degvielu, kas paredzēta pētījumiem vai testēšanai;

4.4. degvielu, ko izmanto karakuģi un citi militārajā dienestā izmantoti kuģi (Aizsardzības ministrija var noteikt prasības šajos noteikumos minētās degvielas izmantošanai attiecīgajos kuģos, ja tas nepasliktina šādu kuģu darbību un tehniskās iespējas);

4.5. jebkādu degvielas izmantošanu ar īpašu mērķi-kuģa drošības nodrošināšanai vai dzīvības glābšanai jūrā;

4.6. jebkādu degvielas izmantošanu kuģos, ja tiem vai to aprīkojumam ir radušies bojājumi, ja vien pēc bojājuma rašanās ir veikti visi iespējamie pasākumi, lai novērstu vai mazinātu gaisu piesārņojošo vielu emisiju, un ir veikti pasākumi, lai pēc iespējas ātrāk novērstu bojājumus. Šis nosacījums neattiecas uz gadījumiem, kad īpašnieks vai kapteinis bojājumus radījuši ar nodomu vai rīkojušies vieglprātīgi;

4.7. degvielu, ko lieto kuģi, kuri izmanto Eiropas Komisijas apstiprinātas emisijas samazināšanas tehnoloģijas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002.gada 5.novembra Regulu (EK) Nr.2099/2002, ar ko izveido Kuģošanas drošības un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanas komiteju (COSS) un groza regulas par kuģošanas

drošību un kuģu izraisītā piesārņojuma novēršanu;

4.8. degvielu, ko pirms sadedzināšanas paredzēts apstrādāt;

4.9. degvielu, ko paredzēts pārstrādāt naftas pārstrādes rūpnīcā.

II. Degvielleļļas izmantošanas nosacījumi

5. Aizliegts izmantot degvielleļļu, kurā sēra saturs pārsniedz vienu masas procentu, izņemot šo noteikumu 6.punktā paredzētos gadījumus.

6. Ierobežojumi sēra saturam degvielleļļā neattiecas uz šādām iekārtām, kuras saņēmušas likumā "Par piesārņojumu" minēto atļauju A vai B kategorijas piesārņojošas darbības veikšanai, ja sēra dioksīda emisijas dēļ netiek pārsniegti gaisa kvalitātes normatīvi:

6.1. Ministru kabineta 2002.gada 20.augusta noteikumu Nr.379 "Kārtība, kādā novēršama, ierobežojama un kontrolējama gaisu piesārņojošo vielu emisija no stacionāriem piesārņojuma avotiem" 2.punktā minētajām sadedzināšanas iekārtām ar nominālo ievadīto siltuma jaudu, kas vienāda ar 50 MW vai lielāka, ja sēra dioksīda emisija nepārsniedz minēto noteikumu 1., 2. un 3.pielikumā noteiktās emisijas robežvērtības;

6.2. iekārtām, kurām sēra dioksīda emisija nepārsniedz 1700 mg/m³, ar skābekļa saturu trīs tilpuma procenti, pārrēķinot sausām dūmgāzēm, izņemot šo noteikumu 6.1.apakšpunktā minētās iekārtas;

6.3. naftas pārstrādes rūpnīcām, ja mēneša vidējā sēra dioksīda emisija no visām rūpnīcas iekārtām (izņemot sadedzināšanas iekārtas, uz kurām attiecas šo noteikumu 6.1.apakšpunkta nosacījumi) neatkarīgi no izmantojamā degvielas veida vai degvielas maisījumiem nepārsniedz 1700 mg/m³.

7. Komersants, kas izlaiž brīvam apgrozījumam vai realizē degvielleļļu, kurā sēra saturs pārsniedz vienu masas procentu, līdz kārtējā gada 1.aprīlim iesniedz Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas aģentūrā informāciju par iepriekšējā gadā izlaišanai brīvam apgrozījumam ievestās vai realizētās degvielleļļas daudzumu saskaņā ar šo noteikumu 2.pielikumu.

8. Par šo noteikumu 5. un 6.punkta nosacījumu ievērošanu atbild operators, bet kontroli veic attiecīgā Valsts vides dienesta reģionālā vides pārvalde. Valsts vides dienesta reģionālā vides pārvalde līdz kārtējā gada 1.aprīlim iesniedz Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas aģentūrā informāciju par iepriekšējā gadā veiktajām pārbaudēm un to rezultātiem. Operators ne retāk kā reizi sešos mēnešos (divas reizes gadā) ņem degvielleļļas paraugus, veic to analīzes akreditētā laboratorijā un nosūta analīžu rezultātus attiecīgajai Valsts vides dienesta reģionālajai vides pārvaldei.

9. Līdz investīciju projekta īstenošanai attiecībā uz energoefektivitātes uzlabošanu vai pāreju uz citu kurināmo šo noteikumu 5.punkts neattiecas uz esošajām sadedzināšanas iekārtām, kurām 2004.gada 1.maijā nebija tehnoloģisku iespēju degvielleļļas vietā izmantot citu kurināmo vai arī cits kurināmais nenodrošināja nepieciešamo iekārtas jaudu, ja operators ir iesniedzis attiecīgajā Valsts vides dienesta reģionālajā vides pārvaldē:

9.1. iesniegumu par iekārtas atbilstību šī punkta nosacījumiem - līdz 2004.gada 31.maijam;

9.2. pasākumu plānu energoefektivitātes uzlabošanai vai pārejai uz citu kurināmo, lai varētu īstenot šo noteikumu 5.punkta nosacījumus, - līdz 2004.gada 31.jūlijam.

10. Precizējot pasākumu plānu, nav atļauts pagarināt termiņu pārejai uz citu kurināmā veidu vai energoefektivitātes uzlabošanas termiņu, izņemot gadījumus, ja operators īsteno projektu ar Eiropas Savienības līdzfinansējumu un finansējuma saņemšana aizkavējas no operatora neatkarīgu apstākļu dēļ.

11. Laikposmā, kurā uz iekārtu attiecas šo noteikumu 10.punktā minētais izņēmums attiecībā uz šo noteikumu 5.punkta prasībām, operatoram nav jāveic šo noteikumu 8.punktā minētā paraugu ņemšana un analīze.

12. Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas aģentūra katru gadu apkopo informāciju par stacionārajās iekārtās sadedzinātās degvielas daudzumu, kurā sēra saturs pārsniedz vienu masas procentu, un emisiju raksturojošajiem rādītājiem.

III. Dīzeļdegvielas (gāzeļļas) izmantošanas un tirgus uzraudzības nosacījumi

13. Komersantam aizliegts izlaist brīvam apgrozījumam vai realizēt dīzeļdegvielu (gāzeļļu), kurā sēra saturs:

13.1. pārsniedz 0,20 masas procentus, - līdz 2007.gada 31.decembrim;

13.2. pārsniedz 0,10 masas procentus, - no 2008.gada 1.janvāra.

14. Dīzeļdegvielas (gāzeļļas) importētājs apliecina dīzeļdegvielas (gāzeļļas) atbilstību šo noteikumu prasībām ar atbilstības sertifikātu, kuru izsniegusi sertifikācijas institūcija, kas akreditēta valsts aģentūrā "Latvijas Nacionālais akreditācijas birojs" atbilstoši standartam LVS EN 45011:2004 "Vispārīgās prasības institūcijām, kas nodarbojas ar produktu sertifikācijas sistēmām", vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts paziņota institūcija, par kuru Ekonomikas ministrija publicējusi paziņojumu laikrakstā "Latvijas Vēstnesis". Atbilstības sertifikātu izsniedz, pamatojoties uz testēšanas pārskatu, kuru izsniegusi testēšanas laboratorija, kas akreditēta valsts aģentūrā "Latvijas Nacionālais akreditācijas birojs" atbilstoši standartam LVS EN ISO/IEC 17025:2005 "Testēšanas un kalibrēšanas laboratoriju kompetences vispārīgās prasības", vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts paziņota institūcija, par kuru Ekonomikas ministrija publicējusi paziņojumu laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" (turpmāk - testēšanas laboratorija).

15. Dīzeļdegvielas (gāzeļļas) piegādātājs, kas Eiropas Savienības dalībvalstīs ražoto dīzeļdegvielu (gāzeļļu) vēlas realizēt Latvijā, dīzeļdegvielas (gāzeļļas) atbilstību šo noteikumu prasībām apliecina ar atbilstības apliecinājumu. Apliecinājumam pievieno testēšanas laboratorijas izsniegtu dīzeļdegvielas (gāzeļļas) testēšanas pārskatu.

16. Dīzeļdegvielas (gāzeļļas) tirgus uzraudzību veic Valsts ieņēmumu dienests, ne retāk kā divas reizes gadā nodrošinot dīzeļdegvielas (gāzeļļas) paraugu ņemšanu katram komersantam, kurš realizē dīzeļdegvielu (gāzeļļu). Valsts ieņēmumu dienests līdz kārtējā gada 1.aprīlim iesniedz Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas aģentūrā informāciju par:

16.1. iepriekšējā gadā tirgū pārdotās (realizētās) dīzeļdegvielas (gāzeļļas) apjomu;

16.2. iepriekšējā gadā veikto dīzeļdegvielas (gāzeļļas) kvalitātes atbilstības pārbaūžu rezultātiem saskaņā ar šo noteikumu 3.pielikumu.

IV. Nosacījumi flotes degvielas izmantošanai un tirgus uzraudzībai